Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Westerkwartier 2024

Geldend van 29-06-2024 t/m heden

Intitulé

Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Westerkwartier 2024

De raad van de gemeente Westerkwartier; gelezen het voorstel van

burgemeester en wethouders van 30 januari 2024; gelet op het advies van

de Adviesraad Sociaal Domein van 11 januari 2024;

Overwegende dat inwoners een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven; dat van inwoners verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan;

dat inwoners die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving of door een voorliggende voorziening onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen;

dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang en

dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4 eerste, tweede, derde, vierde en zesde lid, 2.1.4a. eerste, tweede, vijfde en zesde lid. 2.1.4b. tweede lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 vierde lid en 2.6.6 eerste lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 3.8 tweede lid en artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

B E S L U I T :

vast te stellen de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Westerkwartier 2024

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- Aanvraag: het verzoek van een cliënt aan de gemeente om een beslissing te nemen op de vraag om een individuele maatwerkvoorziening te verstrekken;
- AIN: Alles In ééN
- AIN-plan/ondersteuningsplan: een door de Wmo-consulent in samenspraak met een cliënt of zorgaanbieder opgesteld plan met de omschrijving van de mogelijkheden en onmogelijkheden die de cliënt heeft bij het oplossen van zijn beperking in de zelfredzaamheid en participatie of problemen bij het zich handhaven in de samenleving en waarin de eventuele oplossingen aan de hand van de stappen van de CRvB worden vastgelegd in begrijpelijke taal;

- Algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten, diensten, activiteiten of andere maatregelen;
- Algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;
- Andere voorziening: een voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
- Awb: algemene wet bestuursrecht;
- Beperking: een stoornis of conditie – cognitief, fysiek, psychisch en/of sociaal-emotioneel – die het dagelijks functioneren belemmert;
- Besluit: een besluit dat door het college op een aanvraag voor ondersteuning wordt genomen en wordt vastgelegd in een beschikking aan de cliënt;
- Bijdrage: bijdrage als bedoeld in de artikelen 2.1.4 en 2.1.4a van de wet;
- Bovengebruikelijke hulp: ondersteuning geboden door partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten, die de gebruikelijke hulp in aard, omvang en/of intensiteit overstijgt;
- Budgetbeheerder: de persoon die namens de budgethouder het persoonsgebonden budget beheert en die alle aan het persoonsgebonden budget verbonden taken uitvoert;
- Budgethouder: de persoon aan wie het persoonsgebonden budget is toegekend en voor wie de ondersteuning is geïndiceerd;
- Budgetplan: het plan dat de cliënt bij de aanvraag voor een persoonsgebonden budget indient, waarin de keuze voor een persoonsgebonden budget in plaats van zorg in natura wordt gemotiveerd en waarin aangegeven wordt aan welke vorm van ondersteuning het budget besteed gaat worden, door wie de ondersteuning geleverd gaat worden en welke activiteiten uit het budget betaald gaan worden;
- Cliënt: persoon die zijn hoofdverblijf in de gemeente Westerkwartier heeft en gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet;
- Cliëntondersteuner: een onafhankelijk persoon die de cliënt informeert, adviseert, en/of begeleidt bij vragen, problemen, klachten of bezwaren in verband met de, al of (nog) niet verstrekte ondersteuning vanuit de Wmo, Jeugd of de Participatiewet. Sociaal Werk De Schans beschikt over cliëntondersteuners.
- College: burgemeester en wethouders van de gemeente Westerkwartier;
- CRvB: Centrale Raad van Beroep;
- Duurzame hulpverlening: ondersteuning geboden door een professional, waarbij sprake is van een regelmatig (niet-incidenteel) gebruik van de ondersteuning en continuïteit in het contact met de persoon die de ondersteuning biedt;
- Eigen kracht: de eigen mogelijkheden en het probleemoplossende vermogen, (capaciteit) tijd en middelen van de cliënt en/of de leefeenheid van de cliënt om zelf of personen uit het sociaal netwerk van de cliënt de beperking in de zelfredzaamheid en/of participatie of problemen bij het zich handhaven in de samenleving op te lossen;
- Formele ondersteuning: ondersteuning die wordt geboden door een professional, niet zijnde een persoon uit het sociaal netwerk van de cliënt;
- Gebruikelijke hulp: ondersteuning die partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid geacht worden elkaar onderling te bieden;
- Gesprek: gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet;

- Hoofdverblijf: adres waar de cliënt volgens de Basis Registratie Personen (BRP) als ingezetene geregistreerd staat dan wel de plaats waar de cliënt overwegend feitelijk verblijft;
- Hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet;
- Individuele maatwerkvoorziening: op de cliënt toegesneden maatschappelijke ondersteuning dat op basis van een zorgvuldig onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de cliënt toegankelijk is;
- Informele ondersteuning: ondersteuning die wordt geboden door een persoon die geen formele ondersteuning biedt, zoals een persoon uit het sociale netwerk van de cliënt of een beroepskracht die niet voldoet aan de gestelde (kwaliteits-)eisen;
- Jeugdige: een persoon jonger dan 18 jaar;
- Leefeenheid: alle inwoners die hun hoofdverblijf op één adres hebben (huisgenoten) en samen een duurzame huishouding voeren;
- Maatschappelijke ondersteuning: ondersteuning aan een cliënt waar sprake is van een beperking in de zelfredzaamheid en participatie of problemen bij het zich handhaven in de samenleving;
- Mantelzorg: ondersteuning die vrijwillig en onbetaald wordt geboden door een persoon uit het sociale netwerk van de cliënt;
- Melding: bericht aan het college waarin wordt aangegeven dat de cliënt behoeft aan ondersteuning heeft als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet;
- OGGZ: Openbare Geestelijke Gezondheidszorg, bemoeizorg met als doel het toe leiden naar ondersteuning of behandeling van cliënten die niet in staat zijn om uit eigen beweging ondersteuning aan te vragen waar dit medisch en/of maatschappelijk gezien wel nodig is;
- Onderzoek: het verhelderen van de behoefte van de cliënt aan ondersteuning en het in kaart brengen wat de mogelijke oplossingen zijn;
- Ouder: gezaghebbende ouder, adoptieouder, stiefouder of een ander die de jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt;
- Participatie: deelname aan het maatschappelijk verkeer, waarbij de cliënt mensen kan ontmoeten, contacten kan onderhouden, boodschappen kan doen en aan maatschappelijke activiteiten kan deelnemen en zich hiertoe kan verplaatsen;
- Persoonlijk plan: een plan waarin de cliënt voor de start van het onderzoek de omstandigheden, bedoeld in artikel 2.3.2 vierde lid, sub a t/m g van de wet, beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen;
- PGB: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet, zijnde een bedrag waaruit namens het college betalingen gedaan kunnen worden voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een individuele maatwerkvoorziening behoren en die de cliënt van derden heeft betrokken;
- Professional: beroepskracht met (diploma of ervaringscertificaat en) aantoonbare specifieke kennis en vaardigheden ten aanzien van de beperking of problematiek van de cliënt en/of de benodigde ondersteuning, die (aantoonbaar) voldoet aan de in de branche geldende kwaliteitseisen én een gericht op de voorziening passende registratie heeft bij de KvK of in het beroepsregister of in loondienst is bij een formele zorgaanbieder;
- Sociaal netwerk: alle personen uit de omgeving van de cliënt die van betekenis (kunnen) zijn, zoals een partner, ouders, kinderen, familieleden, vrienden, kennissen en buren;
- Trekkingsrecht: vorm waarin het PGB beschikbaar wordt gesteld. Budgethouders krijgen de budgetten niet op hun eigen bankrekening gestort;

- Vertegenwoordiger: persoon of rechtspersoon die de cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake;
- Voorziening: aanbod van diensten, activiteiten of hulpmiddelen;
- Voorliggende voorziening: algemene voorziening of andere voorziening (niet zijnde een maatwerkvoorziening) waarmee aan de hulpvraag wordt tegemoetgekomen;
- Vrijwilliger: een persoon buiten het sociaal netwerk van de cliënt, die vrijwillig en onbetaald ondersteuning biedt;
- Vrijwilligerswerk: onbetaalde inzet voor anderen, een groep of de samenleving in de vorm van het bieden van ondersteuning of het uitvoeren van activiteiten;
- Wet: wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
- Zelfredzaamheid: het in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke Algemene Dagelijkse Levensverrichtingen (ADL) en het voeren van een gestructureerd huishouden. De noodzakelijke ADL in het kader van de zelfredzaamheid betreffen: in- en uit bed komen, aan- en uitkleden, bewegen, lopen, gaan zitten en weer opstaan, lichamelijke hygiëne, toiletbezoek, eten en drinken, medicijnen innemen, ontspanning en sociaal contact;
- Zorgaanbieder: een organisatie of persoon die ondersteuning biedt aan de cliënt;
- Zorg in natura (ZIN): een verstrekking van een voorziening via een door de gemeente gecontracteerde zorgaanbieder.

Artikel 1a Overdracht onderzoek van bepaalde maatwerkvoorzieningen (ZIN) naar zorgaanbieders

1. Vanaf 1 maart 2023 is het onderzoek naar de noodzaak van de maatwerkvoorzieningen hulp bij het huishouden, individuele begeleiding 75+, begeleiding groep 75+/dagbesteding en kortdurend verblijf 75+, alles in zorg in natura (ZIN) overgedragen aan MIEP Huishoudservice en Begeleiding en De Nieuwe Zorg Thuis.

2. Het college stuurt na ontvangst van het advies van de zorgaanbieder het besluit naar de client.

Artikel 2 Melding

1. Een melding kan door of namens een cliënt vormvrij (schriftelijk, digitaal, mondeling of telefonisch) bij het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a worden gedaan;

2. Het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk of digitaal, tenzij de cliënt dit niet wenst;

3. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek;

4. Er wordt afgezien van een ontvangstbevestiging en onderzoek als een melding enkel bestaat uit een informatieverzoek of (vervolg)vraag die direct kan worden beantwoord of voor een adequate behandeling van de melding een gerichte doorverwijzing naar een andere organisatie of team noodzakelijk is.

Artikel 3 Cliëntondersteuning

1. Het college draagt zorg voor de beschikbaarheid van kosteloze cliëntondersteuning.

2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.

Artikel 4 Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan

1. Het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en diens situatie en maakt met de cliënt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.

2. Voor of tijdens het gesprek verschaft de cliënt het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college hiervoor nodig zijn en waarover de cliënt op dat moment redelijkerwijs beschikking kan krijgen. De cliënt verstrekt in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.

3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.

4. Het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2 tweede lid van de wet op te stellen en stelt hem gedurende 7 dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.

Artikel 5 Gesprek

1. Het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a onderzoekt in samenspraak met de cliënt, dan wel diens vertegenwoordiger, met deskundigen en waar mogelijk met de mantelzorger(s) en desgewenst met familie of iemand uit het sociaal netwerk, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig, maar binnen 6 weken na ontvangst van de melding:

a. De behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;

b. Of er sprake is van een beperking in de zelfredzaamheid en participatie of problemen bij het zich handhaven in de samenleving en zo ja welke beperkingen of problemen dit zijn;

c. Wat het aanvaardbare niveau van zelfredzaamheid en participatie of het kunnen handhaven in de samenleving is; of wel wat het gewenste resultaat is;

d. Welke ondersteuning naar aard en omvang nodig is om het aanvaardbare niveau van zelfredzaamheid en participatie of het kunnen handhaven in de samenleving te behouden of te bereiken;

e. De mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of het handhaven in de samenleving te behouden of te bereiken of te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang of te voorkomen dat de cliënt een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening;

f. De mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of het handhaven in de samenleving of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening;

g. De (ervaren) belasting van de mantelzorgers en de daaruit voortvloeiende behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger(s);

h. Voor zover de eigen kracht ontoereikend is of voor zover het gebruik van andere voorzieningen of algemene voorzieningen of het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten ontoereikend zijn, het aanvaardbare niveau van zelfredzaamheid of participatie of het kunnen handhaven in de samenleving te behouden of te bereiken.

i. De mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijke nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of het handhaven in de samenleving de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of een andere voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening;

j. De mogelijkheden om door middel van voorliggende voorzieningen of door samen met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en andere partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang.

k. De wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele maatwerkvoorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg en ondersteuning, onderwijs, jeugdhulp, wonen, werk en inkomen met het oog op het behouden of het bereiken van een aanvaardbaar niveau van zelfredzaamheid of participatie of het kunnen handhaven in de samenleving;

l. Welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2.1.4 en 2.1.4a. van de wet verschuldigd zal zijn, en

m. De mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt of diens vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.

2. Als de cliënt het persoonlijk plan, als bedoeld in artikel 4 vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betrekt het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a dat plan bij het onderzoek bedoeld in het eerste lid.

3. Het college of zorgaanbieder informeert de cliënt dan zijn vertegenwoordiger over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt de client of diens vertegenwoordiger toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.

4. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2. van de wet, in overleg met de cliënt of diens vertegenwoordiger afzien van een gesprek.

Artikel 6 Verslag/uitkomsten van het onderzoek

1. Het college of een door het college hiervoor aangewezen organisatie zorgt voor een schriftelijke verslaglegging van het onderzoek.

2. Binnen 10 werkdagen na het gesprek verstrekt het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a schriftelijk aan de cliënt de uitkomsten van het onderzoek, tenzij de cliënt dit niet wenst.

3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de cliënt worden aan de uitkomsten van het onderzoek toegevoegd.

Artikel 7 Aanvraag

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas worden gedaan nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen 6 weken na de ontvangst van de melding.

2. Een cliënt of zijn gemachtigde of vertegenwoordiger kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening schriftelijk of digitaal indienen bij het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a.

3. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a vastgesteld aanvraagformulier.

4. Uit de aanvraag blijkt welke ondersteuning wordt aangevraagd en welk doel deze ondersteuning dient.

5. Het college geeft binnen 2 weken na ontvangst van de aanvraag een beschikking af.

Artikel 8 Criteria voor een individuele maatwerkvoorziening

1. Het college toets vooraf, op basis van het hoofdverblijf of de gemeente Westerkwartier de verantwoordelijke gemeente is voor het bieden van ondersteuning vanuit de Wmo aan de client.

2. Het college gebruikt de schriftelijke verslaglegging van het onderzoek als bedoeld in artikel 6, eerste lid en, indien aanwezig, het persoonlijk plan als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening.

3. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:

a. Ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen of algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 5 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven, of

b. Ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met

mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 5 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

c. het college verstrekt de maatwerkvoorziening beschermd wonen zoals de Groninger gemeenten in overleg met de gemeente Groningen hebben afgesproken.

3. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie of het handhaven in de samenleving geldt dat een cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als:

a. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en

b. de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt niet verwacht kon worden maatregelen te treffen die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt, of

c. wanneer het aanspreken van een aanvullende verzekering die is afgesloten niet mogelijk is.

4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze alleen verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven en niet meer veilig en doeltreffend te gebruiken is:

a. Tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;

b. Tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of

c. Als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.

5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate en tijdig beschikbare voorziening.

Artikel 9 Advisering

1. Het college of de zorgaanbieder, zoals bedoeld in artikel 1.a genoemd in artikel 1.a is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor het onderzoek, degene door of namens wie een aanvraag is ingediend of bij gebruikelijke hulp diens relevante huisgenoten:

a. Uit te nodigen om in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te vragen de benodigde informatie te verstrekken.

b. Op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en/of te onderzoeken.

2. Het college kan een daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen indien:

a. Het een melding of aanvraag betreft van een persoon die niet eerder een voorziening heeft gehad c.q. met wie niet eerder een gesprek als bedoeld in artikel 5 is gevoerd.

b. Het een melding of aanvraag betreft van een persoon die wel eerder een voorziening heeft gehad of een gesprek zoals bedoeld in artikel 5 heeft gevoerd, maar waarvan de medische omstandigheden zodanig zijn veranderd dat die gewijzigde omstandigheden de noodzaak van een voorziening of de soort van voorziening kunnen beïnvloeden.

c. Het college dat gewenst vindt.

Artikel 10 Weigeringsgronden

1. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:

a. Voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat;

b. Voor zover de cliënt op eigen kracht, met gebruikelijke hulp of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk de beperkingen weg kan nemen;

c. Voor zover de cliënt met gebruikmaking van algemene voorzieningen de beperkingen kan wegnemen;

d. Indien de voorziening voor een persoon als cliënt algemeen gebruikelijk is; of

e. Indien de gevraagde voorziening gezien de beperkingen van de cliënt niet veilig voor hem en zijn omgeving is of gezondheidsrisico’s met zich meebrengt of anti-revaliderend werkt;

f. Indien het een voorziening betreft die de cliënt na de melding en voor de datum van besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld;

g. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een voorziening die aan een cliënt al eerder is verstrekt in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling en de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet is verstreken, tenzij de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen, of tenzij cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten;

h. Voor zover deze niet in overwegende mate op het individu is gericht;

i. Als de voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met bestaande en bekende beperkingen en de te verwachten ontwikkelingen daarvan.

j. Indien de cliënt tekortschietend besef van verantwoordelijkheid heeft betoond;

k. Indien er een negatief medisch of ergonomisch advies aan ten grondslag ligt.

2. Geen maatwerkvoorziening gericht op zelfredzaamheid en participatie of het handhaven in de samenleving wordt verstrekt:

a. Als deze niet langdurig noodzakelijk is, tenzij het gaat om hulp bij het huishouden of begeleiding;

b. Indien de cliënt niet zijn hoofdverblijf heeft in de gemeente Westerkwartier.

3. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:

a. Voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen, de slechte staat van het onderhoud of de omstandigheid dat de woning niet voldoet aan de geldende wettelijke eisen;

b. Als de cliënt zijn hoofdverblijf niet heeft of zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen;

c. Ten behoeve van woonruimten die niet geschikt zijn voor permanente bewoning;

d. Als de voorziening in het geval van nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kan worden meegenomen;

e. Ten behoeve van een tweede woning, uitgezonderd in geval van co-ouderschap bij een jeugdige;

f. Voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan toegangsdeuren, het aanbrengen van automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van een gemeenschappelijke ruimte, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;

g. Indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie of het handhaven in de samenleving en er geen belangrijke reden voor de verhuizing aanwezig is;

h. Indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijke toestemming is verleend door het college.

i. Het college kan nadere regels stellen wat betreft weigeringsgronden voor het toekennen van een maatwerkvoorziening in de vorm van een PGB.

Artikel 11 Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of persoonsgebonden budget wordt verstrekt. Tevens wordt aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.

2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

a. Welke maatwerkvoorziening wordt verstrekt;

b. Wat de ingangsdatum, de duur van de verstrekking is en indien van toepassing de omvang (lees uren);

c. Hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing;

d. Welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;

e. Of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door het college gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening.

3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget vermeldt de beschikking in ieder geval:

a. Aan welk doel of resultaat het persoonsgebonden budget moet worden besteed;

b. Welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van een persoonsgebonden budget;

c. Wat de hoogte van het persoonsgebonden budget is en hoe dit tot stand is gekomen;

d. Wat de ingangsdatum en de duur van de verstrekking is waarop het persoonsgebonden budget ziet;

e. Welke voorwaarden aan het persoonsgebonden budget verbonden zijn;

f. De wijze van verantwoording van de besteding van het persoonsgebonden budget, en

g. Of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door het college gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening.

Artikel 12 Persoonsgebonden budget

1. Het college verstrekt een persoonsgebonden budget in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet en toetst hierbij aan de landelijke toetsingskaders PGB van de rijksoverheid inzake PGB-vaardigheid.

2. Onverminderd artikel 2.3.6 tweede en vijfde lid van de wet verstrekt het college geen persoonsgebonden budget voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was. De hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld aan de hand van een door de cliënt opgesteld budgetplan, welke wordt getoetst door het college, over hoe hij het persoonsgebonden budget gaat besteden.

3. In het budgetplan wordt in elk geval opgenomen:

- hoe de cliënt zelf of met hulp van iemand uit zijn sociale netwerk of zijn vertegenwoordiger de aan een PGB verbonden taken op een verantwoorde wijze gaat uitvoeren;
- indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het PGB te behartigen.
- wat de motivatie is om de maatwerkvoorziening in de vorm van een PGB te ontvangen;
- welke voorziening de cliënt met het PGB zou willen inkopen en bij welke leverancier/uitvoerder;
- op welke wijze de kwaliteit van de voorziening is gewaarborgd en duidelijk is dat de voorziening geschikt is voor het doel waarvoor het PGB wordt verstrekt;
- de kosten van de voorziening uitgedrukt in aantal eenheden en het tarief;
- betaling van het PGB in de vorm van maandloon is niet toegestaan.

4. Het PGB mag niet worden besteed aan:

- Kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers;
- Kosten voor het voeren van een PGB-administratie;
- Kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een PGB;
- Kosten voor een feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering.

5. De hoogte van een persoonsgebonden budget wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het persoonsgebonden budget toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot maatwerkvoorzieningen behoren, van derden te betrekken en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering.

6. De hoogte van een persoonsgebonden budget bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de desbetreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente tijdig beschikbare (materiële) maatwerkvoorziening in natura.

7. De hoogte van het PGB is zodanig dat tenminste hulp of een voorziening bij één zorgaanbieder kan worden ingekocht.

8. Een cliënt ten behoeve van wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen onder de volgende voorwaarden betreffende het tarief betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk:

a. deze persoon krijgt een lager tarief betaald voor zijn diensten (informeel tarief);

b. tussenpersonen en belangenbehartigers mogen niet uit het persoonsgebonden budget worden betaald;

c. het geen beschermd wonen betreft.

9. Ingeval het gebruik van de voorziening welke met een persoonsgebonden budget is aangeschaft, is beëindigd en de gebruiksduur van de voorziening niet geheel is verstreken, is de budgethouder verplicht de voorziening te retourneren dan wel de restwaarde, onder verrekening van eventueel ingebrachte eigen middelen, aan het college te vergoeden

10. Het college kan nadere regels stellen over het persoonsgebonden budget.

Artikel 12a Onderscheid formele en informele hulp

1. Bij het vaststellen van de hoogte van het PGB wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp.

2. Er is sprake van formele hulp in de volgende situaties:

a. De zorgaanbieder is door de gemeente Westerkwartier gecontracteerd voor de desbetreffende ondersteuning; of

De zorgaanbieder voldoet aan de volgende criteria:

b. staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel (KvK); en richt zich, zoals blijkt uit de handelsbenaming, primair op de benodigde ondersteuning zoals blijkt uit het budgetplan; en

- werkt conform de beroepscode van de beroepsgroep, waarbij werken volgens een geldende methodiek onderdeel is; en
- biedt een dienstverband aan minimaal twee medewerkers aan; en
- de medewerkers voldoen aan de kwaliteitseisen die voor desbetreffende ondersteuning worden gesteld (denk aan diploma's) en zij ontvangen een salaris dat daarmee overeenkomstig is; en

c. degene die de daadwerkelijke ondersteuning biedt aan de cliënt is geen partner of een eerste dan wel tweedegraads bloedverwant van de cliënt; of

- beschikt voor kortdurend verblijf over een locatie waar meerdere cliënten tijdelijk kunnen verblijven en waar permanent toezicht aanwezig is; of
- beschikt voor beschermd wonen over een locatie waar meerdere cliënten kunnen verblijven en waar permanent toezicht aanwezig is; of
- beschikt voor beschermd wonen over een locatie van een instelling waar meerdere cliënten kunnen verblijven en waar sprake is van permanent toezicht, een therapeutisch leefklimaat en een beschermde woonomgeving; of
- is een zelfstandige zonder personeel of een freelancer die staat ingeschreven bij de KvK en uit de handelsbenaming blijkt dat hij zich primair richt op de ondersteuning zoals in het budgetplan is beschreven en werkt conform de geldende beroepscode, waarbij werken conform – een geldende methodiek een onderdeel is. Hij is geen partner of een aanverwant c.q. bloedverwant in de eerste of tweede graad van de cliënt.

3. Informele hulp is:

- hulp die geboden wordt door personen, al dan niet uit het sociaal netwerk, die niet voldoen aan het gestelde in lid 2 van dit artikel
- hulp wordt geboden door personen die voldoen aan de criteria als gesteld in lid 2, maar partner of een aanverwant c.q. bloedverwant in de eerste of tweede graad van de cliënt is.

Artikel 13 Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen en pgb's

1. Een cliënt is in principe een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening in natura dan wel persoonsgebonden budget, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.

2. Als een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget wordt verstrekt voor een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt wordt de bijdrage in de kosten opgelegd aan:

de onderhoudsplichtige ouders of; degene die anders dan de ouders samen met de

ouder het gezag over de cliënt uitoefent.

3. In afwijking van het vorige lid is in ieder geval geen bijdrage verschuldigd indien de ouders uit het gezag over de cliënt zijn ontheven of ontzet.

4. De bijdrage in de kosten wordt vastgesteld conform het Uitvoeringsbesluit Wmo.

5. De hoogte van de bijdrage overstijgt niet de kostprijs van de voorziening.

6. De kostprijs van de maatwerkvoorziening in natura is gelijk aan de kosten die het college voor de desbetreffende maatwerkvoorziening zelf maakt.

7. De kostprijs van een maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget is gelijk aan de hoogte van het persoonsgebonden budget.

8. De kostprijs van een maatwerkvoorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder.

9. In de gevallen bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, van de wet, worden de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget door het CAK vastgesteld en geïnd.

10. Wanneer meerdere Wmo voorzieningen verstrekt worden en/of wanneer er ook voor Wlz-zorg een eigen bijdrage opgelegd wordt, geldt het anticumulatiebeginsel. Het anticumulatiebeginsel bepaalt dat de cliënt per maand nooit meer betaalt dan het dan geldende abonnementstarief ongeacht de totale kosten van alle voorzieningen (Wmo en/of Wlz-zorg).

11. Voor voorzieningen die in de vorm van een financiële tegemoetkoming worden verstrekt kan een eigen bijdrage verschuldigd zijn.

12. Voor kosten voor onderhoud, reparatie en/of verzekering van een voorziening kan ook een eigen bijdrage worden opgelegd.

13. In uitzondering op de voorgaande leden is geen eigen bijdrage (lees abonnementstarief) verschuldigd voor jeugdigen (onder 18 jaar), rolstoelvoorzieningen, het collectief vervoer, verhuiskostenvergoeding, woningaanpassingen in gemeenschappelijke ruimten, tijdelijke huisvesting, huurderving of voorzieningen met een waarde lager dan € 150,--.

14. Wel is een (gereduceerde) bijdrage per gereisde kilometer verschuldigd voor het gebruik van collectief vervoer. Afspraken daarover worden gemaakt tussen de gemeente en de vervoerder.

15. De eigen bijdrage voor de voorzieningen hulp bij het huishouden en begeleiding voor zowel in natura als persoonsgebonden moeten worden betaald zolang één of beide voorzieningen worden gebruikt.

16. Voor voorzieningen die door de gemeente worden gehuurd, wordt een eigen bijdrage opgelegd zolang de voorziening gebruikt wordt.

17. De duur van te betalen eigen bijdrage voor vervoers- en woonvoorzieningen (ZIN/PGB) gelden tot de kostprijs van de voorziening op basis van het abonnementstarief per maand is bereikt.

18. Voor de hoogte van de bijdrage wordt verwezen naar het Uitvoeringsbesluit Wmo.

Artikel 14 Eigen bijdrage algemene voorziening

1. De hoogte van de eigen bijdrage voor een algemene voorziening bedraagt niet meer dan de kostprijs van de voorziening. De kostprijs van een algemene voorziening wordt op dezelfde wijze vastgesteld als voor maatwerkvoorzieningen.

2. Het college kan algemene voorzieningen aanwijzen.

3. Het college kan een korting op eigen bijdrage van een algemene voorziening vaststellen.

Artikel 15 Rechtmatigheid en doelmatigheid

1. Het college kan nadere regels stellen om de doelmatigheid en rechtmatigheid van de verstrekte maatwerkvoorzieningen in zowel ZIN als in PGB te waarborgen en fraude te voorkomen.

Artikel 16 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Gecontracteerde aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:

a. Het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;

b. Het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;

c. Het inzetten van de juiste deskundigheid;

d. Erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;

e. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken en/of kwaliteitseisen.

2. Het college kan nadere regels stellen over verdere eisen aan de kwaliteit van voorzieningen, waaronder eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten.

3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 17 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Het college stelt een vaste prijs of een reële prijs vast voor Wmo-diensten. Deze prijs is tevens de ondergrens voor een inschrijving in een aanbestedingsprocedure.

2. De vaste of reële prijs moet worden vastgesteld overeenkomstig de eisen aan kwaliteit van de dienst, het college moet daarbij rekening houden met continuïteit van de hulpverlening.

3. Het college dient in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten, in ieder geval rekening houden met:

a. De aard en omvang van de te verrichten taken;

b. De voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;

c. Een redelijke toeslag voor overheadkosten;

d. Een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;

e. kosten voor bijscholing van personeel;

f. De kosten van de beroepskracht, waaronder de loonkosten en overige kosten voortvloeiend uit de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomst, de kosten van wettelijke verplichtingen ter zake van de arbeid en de overige kosten van wettelijke verplichtingen verbonden aan het leveren van een dienst.

4. Het college dient in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen, in ieder geval rekening houden met:

a.De marktprijs van de voorziening, en

b. De eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:

1. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;

2. instructie over het gebruik van de voorziening;

3. onderhoud van de voorziening, en

4. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

Artikel 18 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college kan een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten treffen bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.

2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.

3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

4. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 19 Voorziening Hulp bij het huishouden

1. Voor hulp bij het huishouden in de vorm van een persoonsgebonden budget worden de tarieven als volgt vastgesteld:

a. De hoogte van het pgb voor informele hulp is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan de hoogste periodiek voor de benodigde hulp in de desbetreffende CAO, vermeerderd met de vakantiebijslag en tegenwaarde van de verlofuren.

b. Voor hulp bij het huishouden basis en intensief formeel op basis van maximaal 95% van het zorg in natura tarief.

2. Voor hulp bij het huishouden in zorg in natura zijn de tarieven en indexatie vastgelegd in de nadere regels.

Artikel 20 Jaarlijkse waardering mantelzorgers

1. Mantelzorgers van cliënten in de gemeente kunnen door middel van een melding bij het college voor het ontvangen van een jaarlijkse blijk van waardering in aanmerking worden gebracht.

2. De jaarlijkse waardering wordt door het college jaarlijks na overleg met de steunpunten mantelzorg vastgesteld.

3. Het college legt – zo nodig - in het uitvoeringsplan vast over op welke wijze zorg wordt gedragen voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van de cliënten in de gemeente.

Artikel 21 Tegemoetkoming meerkosten of financiële tegemoetkoming[1] als gevolg van beperking of chronische problemen

1. Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben en die een inkomen hebben tot 120% van de bijstandsnorm, jaarlijks een tegemoetkoming een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.

2. Het college kan op aanvraag dan wel ambtshalve aan een persoon met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen een financiële tegemoetkoming verstrekken voor eventuele aannemelijke meerkosten.

3. De tegemoetkoming hoeft niet kostendekkend te zijn.

4. Het college kan bepalen dat voor bepaalde forfaitaire tegemoetkomingen geen eigen bijdrage wordt opgelegd.

5. Het college kan een financiële tegemoetkoming verstrekken aan de eigenaar van een woning, niet zijnde de aanvrager, voor het bezoekbaar maken van de woning.

6. De financiële tegemoetkoming wordt rechtstreeks aan de eigenaar betaald.

7. Bij het bepalen van de hoogte van de kosten voor woningsanering wordt rekening gehouden met de afschrijving van de te vervangen spullen.

8. Indien verhuizing naar een andere adequate woning noodzakelijk is gebleken, kan een financiële tegemoetkoming in de kosten worden verstrekt.

Artikel 22 Tarief individuele begeleiding formeel/informeel (PGB)

1. De hoogte van het pgb voor individuele informele begeleiding is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan de hoogste periodiek voor de benodigde hulp in de desbetreffende CAO, vermeerderd met de vakantiebijslag en tegenwaarde van de verlofuren.

2. De hoogte van het pgb voor individuele begeleiding basis en intensief formeel is maximaal 95% van het zorg in natura tarief.

Artikel 22a Tarief begeleiding groep formeel/informeel (PGB)

1. De hoogte van het pgb voor informele begeleiding groep is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan de hoogste periodiek voor de benodigde hulp in de desbetreffende CAO, vermeerderd met de vakantiebijslag en tegenwaarde van de verlofuren.

2. De hoogte van het pgb voor begeleiding groep basis en intensief formeel is maximaal 95% van het zorg in natura tarief.

Artikel 22b Tarief kortdurend verblijf formeel/informeel (PGB)

1. De hoogte van het pgb voor informeel kortdurend verblijf is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan de hoogste periodiek voor de benodigde hulp in de desbetreffende CAO, vermeerderd met de vakantiebijslag en tegenwaarde van de verlofuren.

2. De hoogte van het pgb voor kortdurend verblijf formeel is maximaal 95% van het zorg in natura verblijf.

Artikel 23 Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's en misbruik en oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015

1. Het college informeert de cliënt of zijn vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.

2. Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.

3. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6

van de wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:

a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;

b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget is aangewezen;

c. de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten of op een lager niveau dient te worden vastgesteld;

d. de cliënt niet voldoet aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden, of

e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt;

f. de cliënt langer dan 2 maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet.

4. Een beslissing tot verlening van een persoonsgebonden budget kan worden ingetrokken als dat het persoonsgebonden budget binnen 3 maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

5. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid onder a heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten persoonsgebonden budget.

6. In het geval het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.

7. Het college kan een terug te vorderen bedrag verrekenen met betalingen op grond van de wet, die nog uitgekeerd moeten worden.

Artikel 23a Schending inlichtingenplicht

1. Bij signalen dan wel een vermoeden van schending inlichtingenplicht, conform artikel 22 lid 2 en 3 van deze verordening is de gemeentelijke toezichthouder bevoegd onderzoek te verrichten. De cliënt, de PGB budgethouder en de zorgaanbieder(s) zijn verplicht aan dit onderzoek mee te werken en alle relevante informatie ten behoeve van dit onderzoek schriftelijk en/of mondeling aan de gemeentelijke toezichthouder te verstrekken.

2. Het college kan bij geconstateerde schending inlichtingenplicht een besluit tot verstrekking van een individuele maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk intrekken en kan daarbij tevens de cliënt verplichten de individuele maatwerkvoorziening in te leveren, dan wel de cliënt de mogelijkheid bieden om de met het persoonsgebonden budget aangeschafte voorziening in te leveren.

3. Aanvullend op het gestelde in lid 2 kan het college bij geconstateerde opzettelijke schending van de inlichtingenplicht van de cliënt en/of van degene die daaraan zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldwaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten persoonsgebonden budget.

4. Indien een beschikking voor een persoonsgebonden budget is gewijzigd of ingetrokken vanwege toerekenbaar handelen van de zorgaanbieder die ten laste van het persoonsgebonden budget formele ondersteuning levert, ontstaat een vordering op die zorgaanbieder. De vordering bedraagt het bedrag gelijk aan het door de zorgaanbieder, vanwege toerekenbaar handelen, ten laste van het persoonsgebonden budget ten onrechte ontvangen bedrag.

Artikel 23b Invorderen

1. De wijze van invorderen van de geldwaarde van de ten onrechte genoten individuele maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten persoonsgebonden budget vindt plaats conform artikel 4:92 Awb.

2. De vastgestelde geldwaarde zoals vastgesteld in het terugvorderings-/invorderingsbesluit geldt als een opgelegde betalingsverplichting.

3. De termijn waarbinnen de terugbetaling moet plaatsvinden is, conform de Awb, in principe 6 weken. Hiervan kan afgeweken worden als, op basis van een vastgestelde betalingscapaciteit conform het gestelde in de leden 4 of 5 van dit artikel, een betalingsregeling wordt getroffen.

4. De betalingscapaciteit in het inkomen is gelijk aan het gedeelte van het inkomen dat de beslagvrije voet overstijgt.

5. Elk voorstel van de cliënt/zorgaanbieder, waarbij het totaalbedrag van de vordering binnen een termijn van 36 maanden wordt betaald, wordt geaccepteerd.

6. Voor zover de cliënt/zorgaanbieder beschikt over vermogen (waaronder wordt verstaan alle aan de cliënt/zorgaanbieder in eigendom toebehorende roerende en onroerende zaken en vermogensrechten) dat nauw samenhangt met de ontstaansgrond van de vordering, wordt teruggevorderd ten laste van het vermogen. Voor zover dat vermogen na aftrek van alle schulden een bedrag van € 1.500,- te boven gaat.

7. Bij de vaststelling van de betalingsverplichting wordt rekening gehouden met de bijzondere, financiële en persoonlijke omstandigheden van de cliënt/zorgaanbieder.

Artikel 23c Opschorting betaling uit het persoonsgebonden budget

1. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank (SVB) gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijk opschorting voor ten hoogste 13 weken van betalingen uit het persoonsgebonden budget (PGB) als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid sub, a, d, of e van de wet.

2. Indien de cliënt langer dan 3 maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet kan het college de SVB gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het PGB voor de duur van de opname.

3. Het college stelt de cliënt aan wie een PGB is verstrekt schriftelijk op de hoogte van het verzoek zoals genoemd in de leden 1 en 2 van dit artikel.

Artikel 24 Algemene bepaling beschermd wonen en opvang

De bepalingen 24a t/m 24f gelden uitsluitend voor beschermd wonen en opvang.

Artikel 24a begripsomschrijvingen

1. Formele ondersteuning is door de cliënt met een persoonsgebonden budget ingekocht van derden op basis van een door het college goedgekeurde overeenkomst en bij natuurlijke personen bovendien in het kader van een hulpverlenend beroep.

2. Informele ondersteuning is niet-professionele hulp die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.

Artikel 24b Algemene voorziening dak- en thuislozen zonder verblijfsalternatief

Het college draagt binnen het kader van de opvang voor dak- en thuislozen zonder verblijfsalternatief zorg voor de mogelijkheid van kortdurend onderdak, in elk geval met een slaapplaats indien noodzakelijk, en verder al dan niet inclusief voeding, douche en eventueel andere diensten of faciliteiten gedurende de nacht en de dag.

Artikel 24c Maatwerkvoorziening opvang

1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor maatschappelijke opvang als hij

a. feitelijk of residentieel dakloos is, en

b. niet in staat is zich op eigen kracht in de samenleving te handhaven, en

c. niet beschikt over alternatieven die de situatie van feitelijke of residentiële dakloosheid op kunnen heffen.

2. Een slachtoffer van huiselijk geweld kan in aanmerking komen voor opvang als deze

a. slachtoffer is van geweld in huiselijke kring, en vanwege aspecten van veiligheid de thuissituatie moet verlaten, of indien sprake is van kindermishandeling en opvang van kind(eren) met de beschermende ouder/verzorger in de opvang noodzakelijk is, en

b. 18 jaar of ouder is, al dan niet met kinderen, en

c. geen mogelijkheden heeft om zelf, al dan niet met gebruikmaking van het eigen sociale netwerk of door interventie van derden een veilige situatie te creëren, of in alternatieve huisvesting te voorzien.

3. Het college draagt zorg voor kortdurend voltijdopvang naar aanleiding van een crisissituatie, op voor specifiek dat doel bestemde plekken, voor maatschappelijke opvang gedurende maximaal drie aaneengesloten dagen, en in geval van huiselijk geweld maximaal gedurende tien dagen.

Artikel 24d Beschermd wonen

Een cliënt kan in aanmerking komen voor beschermd wonen als

a. hij toezicht en begeleiding nodig heeft, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, het psychisch of psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychiatrisch ziektebeeld, het voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast, of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen

b. een psychische of psychosociale problemen heeft, en

c. hij niet in staat is zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving en niet beschikt over alternatieven die de noodzaak voor beschermd wonen op kunnen heffen.

Artikel 24e Regels voor Pgb opvang en beschermd wonen

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet.

2. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.

3. De hoogte van een pgb:

a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;

Welke diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren de cliënt van het budget wil betrekken;

indien van toepassing, welke hiervan de cliënt wil betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk en;

welke doelen en resultaten ten behoeve van het bevorderen van de participatie en zelfredzaamheid, dan wel beschermd wonen of opvang worden nagestreefd en de termijn waarbinnen deze worden behaald;

b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en

c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente beschikbare maatwerkvoorziening in natura.

4. Het college stelt nadere regels ten aanzien van de berekeningswijze van pgb's. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende vormen van zorg en ondersteuning en, voor zover van toepassing, in ieder geval in verband met de te bieden deskundigheid en/of het vereiste opleidingsniveau en/of er gewerkt wordt volgens toepasselijke professionele of kwaliteitsstandaarden.

5. Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk als:

a. deze persoon hiervoor een tarief hanteert dat niet hoger is dan het bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg gangbare tarief voor informele hulpverleners,

b. tussenpersonen of belangenbehartigers niet uit het pgb worden betaald

c. is komen vast te staan dat de hulpverlener afkomstig uit het sociaal netwerk in staat is tot het verrichten van de zorg op kwalitatieve, doelmatige en veilige wijze

6. **a.**De hoogte van een Pgb voor:

beschermd wonen (formeel en zelfstandige zonder personeel (ZZP)) bedraagt op de onderdelen 'verblijf accommodatie met toezicht op afroep of 24 uurstoezicht' 100% van het inkooptarief Zorg in Natura (ZIN) per etmaal indien de zorg/ondersteuning wordt ingekocht bij een instelling die wat betreft aard en kwaliteit vergelijkbaar is met een gecontracteerde instelling;

- in het geval in de bovengenoemde situatie geen huur wordt betaald door de cliënt, kan overeenkomstig de situatie van zorg in natura, de wooncomponent worden verstrekt.

- op de onderdelen Woonbegeleiding complex (intra- en extramuraal) per uur bedraagt 100% van het inkooptarief ZIN per uur en bij inkoop via ZZP maximaal 85%

- op het onderdeel ‘Thuis plus’ per etmaal bedraagt indien de zorg/ondersteuning wordt ingekocht bij een instelling die wat betreft aard en kwaliteit vergelijkbaar is met een gecontracteerde instelling 100% en ingeval van inkoop via ZZP’er maximaal 85% van het inkooptarief ZIN;

- op het onderdeel Activering en participatie bedraagt 100% van het inkooptarief ZIN per dagdeel en kan, indien noodzakelijk, een door het college vast te stellen adequaat tarief voor vervoer worden gehanteerd;

- het PGB-tarief op de onderdelen beschermd wonen wordt jaarlijks per 1 januari geïndexeerd op basis van de dan geldende ZIN tarieven.

b. De hoogte van een Pgb voor:

beschermd wonen ingeval verblijf en inwoning vindt plaats bij een instelling die de wooncomponent in rekening brengt is 100% van het Zorg in natura tarief;

c. De hoogte van een Pgb voor:

beschermd wonen (informeel) is modulair samengesteld en opgebouwd uit de volgende onderdelen: toezicht, begeleiding, persoonlijke verzorging, verpleging en dagbesteding en vakantie/respijtzorg. Dagbesteding kan niet informeel worden geleverd. Het pgb-tarief voor het onderdeel 24-uurs toezicht is gelijk aan één wettelijk minimum(uur)loon per dag;

d. De informele tarieven voor de onderdelen begeleiding, persoonlijke verzorging en verpleging zijn gebaseerd op het bij de uitvoering van de Wlz gangbare tarief voor informele hulpverleners.

e. Naast de informele ondersteuning voor de onderdelen onder a. genoemd kan ook professionele ondersteuning worden ingekocht.

7. Het college kan bij nadere regels verdere invulling geven aan het bepaalde in het voorgaande lid;

Artikel 24f Bijdrage verblijf beschermd wonen

1. Een cliënt is voor verblijf in beschermd wonen een bijdrage verschuldigd.

2. De bijdrage voor beschermd wonen is het maximale bedrag dat overeenkomstig paragraaf drie van hoofdstuk drie van het Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning 2015 kan worden vastgesteld.

3. Cliënt mag bij opvang niet minder overhouden na het heffen van de bijdrage dan een bedrag aan zak- en kleedgeld, waarbij de zak- en kleedgeld grens gelijk is aan het van toepassing zijnde bedrag, vermeld in artikel 23, eerste lid van de Participatiewet, zoals dat geldt in het lopende kalenderjaar, alsmede een bedrag in verband met de standaardpremie gecorrigeerd met de zorgtoeslag en inclusief vakantiegeld, overeenkomstig volgens artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van de wet op de zorgtoeslag.

Artikel 24g Bijdrage verblijf in opvang

1. Een cliënt is voor verblijf in opvang een bijdrage verschuldigd.

2. De bijdrage voor opvang is gelijk aan de kostprijs voor het verblijf, met in achtneming van paragraaf vier van hoofdstuk drie van het Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning 2015 van de gemeente Groningen.

3. Onder de kostprijs van maatschappelijke opvang wordt de prijs verstaan waarvoor de gemeente opvang voor een cliënt heeft ingekocht.

4. Cliënt mag bij opvang niet minder overhouden na het heffen van de bijdrage dan een bedrag aan zak- en kleedgeld, waarbij de zak- en kleedgeld grens gelijk is aan het van toepassing zijnde bedrag, vermeld in artikel 23, eerste lid van de Participatiewet, zoals dat geldt in het lopende kalenderjaar, alsmede een

bedrag in verband met de standaardpremie gecorrigeerd met de zorgtoeslag en inclusief vakantiegeld, overeenkomstig volgens artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van de wet op de zorgtoeslag.

5. Indien de instelling bij voltijdopvang of crisisopvang aan de cliënt geen voeding verstrekt, dient de instelling de cliënt een bedrag per dag beschikbaar te stellen voor het inkopen van voedingsmiddelen. Dit bedrag is gelijk aan het bedrag dat het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting jaarlijks berekent als gemiddelde kosten voor voeding per dag.

6. Afwezigheid uit de opvang, anders dan in verband met beëindiging van de opvang, wordt voor de verschuldigdheid van de bijdrage buiten beschouwing gelaten.

7. Een cliënt is geen bijdrage verschuldigd, indien hij een vergoeding voor huisvesting betaalt aan een instelling.

8. Voor dagopvang, nachtopvang en noodopvang voor personen die de huiselijke situatie hebben verlaten in verband met risico´s voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld is voor maximaal drie dagen geen bijdrage verschuldigd.

9. Een cliënt is bij maatschappelijke opvang geen bijdrage verschuldigd als hij tijdens zijn verblijf woonkosten is verschuldigd als hoofdbewoner voor de woning die hij heeft verlaten in verband met risico's voor de veiligheid in verband met huiselijk geweld.

10. De door het college aangewezen instellingen voor maatschappelijke opvang en opvang van personen die de huiselijke situatie hebben verlaten in verband met risico´s voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld zijn verplicht de vastgestelde bijdrage van de cliënten te innen in alle gevallen dat de bijdrage niet door de gemeente wordt ingehouden op de bijstandsuitkering of inkomensvoorziening van de cliënt.

11. Het college stelt de bijdrage voor opvang vast.

12. Het college bepaalt bij nadere regeling door welke andere instantie dan het CAK in de gevallen bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, Wmo 2015 de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of pgb worden vastgesteld en geïnd.

Artikel 25 Afstemming met gezondheidszorg

1. Het college maakt zoveel mogelijk afspraken met zorgverzekeraars en het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) om te komen tot een integrale dienstverlening en te voorkomen dat clienten tussen wal en schip vallen wanneer er discussie is over het wettelijk kader.

2. Als de cliënt dit wenst zorgt het college ervoor dat de cliënt ondersteund wordt richting het CIZ als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg (WLZ).

Artikel 26 Afstemming met Veilig Thuis

Het college maakt, indien nodig, afspraken met Veilig Thuis over de toegang naar algemene en maatwerkvoorzieningen.

Artikel 27 Afstemming met jeugdhulp

1. Het college zorgt voor een goede afstemming tussen voorzieningen op grond van deze verordening en voorzieningen voor jeugdigen of ouders op grond van de Jeugdwet.

2. Het college zorgt voor continuïteit van ondersteuning onder zijn verantwoordelijkheid wanneer de jeugdige de leeftijd van 18 jaar bereikt.

Artikel 28 Afstemming met voorzieningen werk en inkomen

Het college zet bij de toegang tot maatschappelijke ondersteuning in op vroegtijdige signalering van belemmeringen op het gebied van werk en inkomen van de cliënt en helpt de cliënt waar nodig om de juiste

ondersteuning vanuit de gemeentelijke voorzieningen, zoals schuldhulpverlening, inkomensvoorzieningen en re-integratievoorzieningen, te verkrijgen.

Artikel 29 Klachtenregeling

1. De gemeentelijke klachtregeling is ook van toepassing op de afhandeling van klachten van cliënten die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen en aanvragen als bedoeld in deze verordening.

2. Gecontracteerde aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle door hen verstrekte of te verstrekken voorzieningen.

3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de gecontracteerde aanbieders en indien nodig een periodiek cliënttevredenheidsonderzoek.

Artikel 30 Medezeggenschap bij aanbieders

1. Gecontracteerde aanbieders stellen in beginsel een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle door hen verstrekte of te verstrekken voorzieningen.

2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van gecontracteerde aanbieders door periodieke overleggen en indien nodig met een periodiek cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 31 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betrekt ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning, overeenkomstig artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.

2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.

3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.

4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Artikel 32 Privacy

1. Het college informeert actief de cliënt over zijn privacy rechten en de gegevensverwerkingen die in het kader van de ondersteuning plaats vinden.

2. Het college is, bij de verwerking van persoonsgegevens, gehouden aan de wettelijke bepalingen in de Wmo, de daaruit afgeleide regelgeving, de Awb, de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en aanvullende wetgeving omtrent gegevensverwerking.

3. Indien erdoor of aan het college een overdracht plaatsvindt ten behoeve van onderzoek naar of het bieden van passende ondersteuning aan de cliënt, verstrekt de betrokken professional – met toestemming van de cliënt – de informatie die nodig is voor de beoordeling hiervan.

4. Binnentreden van de woning geschiedt niet zonder toestemming van de cliënt/bewoner, tenzij in het kader van ondersteuning binnentreden zonderinstemming noodzakelijk is omdat er acuut levensgevaar

dreigt voor de cliënt en/of een ander dan wel er een aanzienlijk risico is op ernstig lichamelijk letsel, ernstige psychische, materiële, immateriële of financiële schade, ernstige verwaarlozing of maatschappelijke teloorgang, of ernstig in zijn ontwikkeling te worden geschaad, dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is.

Artikel 33 Nadere regels en hardheidsclausule

1. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffend, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.

2. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van deze verordening.

3. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 34 Overgangsrecht

1. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt dat op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Westerkwartier 2020 is genomen.

2. Aanvragen die zijn ingediend op grond van de in het eerste lid genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het inwerking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.

3. Op bezwaarschriften tegen een besluit genomen op grond van de in eerste lid genoemde verordening wordt beslist met inachtneming van die verordening.

4. Van het gestelde in de leden twee en drie kan ten gunste van de cliënt worden afgeweken.

Artikel 35 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt inwerking de dag na bekendmaking.

2. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Westerkwartier 2024.

3. Gelijktijdig met het in werking treden van deze verordening wordt de volgende verordening ingetrokken en vervallen verklaard:

a. de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Westerkwartier 2020.

Ondertekening

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van de raad van de gemeente Westerkwartier d.d. 18 november 2026.

A. van der Tuuk, voorzitter

J. T. Mutter-Jansen, griffier